

som i likhet med mig känna sina hjertan rörda af tillgifvenhet och tacksamhet.

89 *J. V. SNELLMAN – N. A. GYLDÉN, B. O. LILLE,
J. L. RUNEBERG & F. L. SCHAUMAN 1858*
SLSA, Borgåsamlingen

10 Till N. A. G(yldén) – B. O. L(ille) – J. L. R(uneberg) – F. L. S(chauman)

»att Finland icke utgjort och mer utgör för N(ordström) en förlust.»

Mina ord afse uppenbarligen handlingen i dess allmänhet. Hvad man af fritt val lemnar, det bevisar man sig kunna förlora. Hvad N(ordström) inom sig må känna och tänka, derom talar jag icke. De understrukna orden äro fri fantasi och tillägga mig ett yttrande och en mening, som icke äro mina.

20 »att N(ordström) sedan han öfverflyttat,» – »icke känt någon skyldighet att tjena ett fosterland» &c.

Likaså fri fantasi. De understrukna orden höra mig icke till. Att N(ordström) »icke känt någon skyldighet» o. s. v. afser sjelfva flyttningen, som är ett förnekande af denna skyldighet. Det afser icke någon skyldighet, »sedan han öfverflyttat.»

30 Så hafva dessa ord äfven på annat ställe blifvit förstådda, då det säges: »men vi känna för mycket om de motiver» – – »för att anse en förklaring så omöjlig, att i detta afseende för N(ordström) intet annat återstode, än att vädja till Guds dom». Ty här äro orden »Guds dom» lånade ur samma mening som nyss åberopade »icke känt någon annan skyldighet.»

Att N(ordström) »icke gifvit sig någon min af att representera Finland» – räknar jag honom till berömmelse och anför det såsom ett exempel att följa för de unga emigranterna.

Det åberopas tvärtom som ett yttradt tadel – också mot mening och sammanhang.

40 Jag har icke velat offentligen anmärka denna levitas. Men jag får enskildt förklara, att jag icke anser Eder hafva någon hvarken rättighet eller anledning, att mot mig ställa Eder i de mångas led, hvilka icke vårda sig om att läsa, det de tadla.

Vän Snellman.

90 *J. V. SNELLMAN – E. LÖNNROT*
FLS, Lönnrotiana

50 Emedan Ingman icke mera träffas hemma beder jag Dig vara god och gifva Fru Heinzie råd mot ett utslag, blemmor och hudlöshet i munnen och svalget. Förlåt besväret jag gör dermed.

Innellyckt Skilfve» R(ube)l 100. – till liqid. För lånet tackar

Broderligen
J. V. S:n